

razdelitev Albanije ter srbski pristan v Adriji. —

To je le nekaj citatov in dokazov! Nadaljevali pa bomo to za slovensko-klerikalno stranko sramotno zbirko! Za danes mislimo, da zadostuje. Slovenski voditelji naj se zdaj zvišajo in naj se muzajo, kakor se hočejo. Nikdo jim ne umije sramotni pečat iz čela, da so v najresnejšem času zavzemali protiaustrijsko srbsko stališče. In slovensko ljudstvo si bode to gotovo zapomnilo. Sicer bi pa navedli lahko še celo vrsto drugih, istotako očitnih dokazov. Sicer pa jih bodo že razne sodniške razprave na dan spravile. Naj torej za danes zadostuje.

Slovenska politika obeh strank se giblje danes na polzki, gladki plošči protiaustrijskega in veleizdaje. Po tej poti se ne bode koristilo slovenskemu ljudstvu, marveč se mu bode le neprecenljivo škodo prizadelo. Zato pa govorimo mi, ki svarimo pred to izdajalsko, nesrečno politiko, ne samo v interesu avstrijske domovine, marveč tudi v interesu slovenskega ljudstva samega!

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-pferd-lijiljino-mlečno-milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 223

Politični pregled.

Trozveza obnovljena. Veselo in v političnem oziru ravno v sedanjem položaju izredno važno vest je zaznamovati: trozveza, ta najboljša in najsigurnejša zaščitnica evropskega miru, je obnovljena. Avstro-Ogrska, Nemčija in Italija stojijo torej zopet trdno zvezane skupaj, pripravljene svetovni mir zagotoviti, a pripravljene tudi v slučaju napada od tuje države s svojim orožjem druga drugi pomagati. Odkar je vstvaril največji nemški državnik Bismarck trozvezo, ni bilo velike evropske vojne. Zanimivo je, da se je trozveza že sedaj obnovila, ko poteče njena pogodba šele l. 1914. Zgodilo se je to nekako demonstrativno. Ravno sedaj, ko izziva mala a pomembna in do skrajnosti predrzna Srbija, medtem ko skuša nam vedno sovražna Rusija s svojim zahrbtnim ruvanjem monarhiji škodovati, so v trozvezi združene vevlasti glasno povedale, da stojijo zvesto rama ob rami kot najpomembnejša sila starega sveta. Na splošni položaj je vplivala proglasitev zopet sklenjene trozveze jako ugodno. Tako je vendar upati, da se posreči evropski mir obdržati.

Vojni minister odstopil. Kakor bomba je vplivala te dni vest, da je ravno sedaj v tem resnem položaju avstro-ogrski vojni minister pl. Auffenberg odstopil. Z njim vred je odstopil tudi naš šef generalnega štaba Scherna. O vzrokih odstopa, ki ga je cesar takoj na znanje vzel, se mnogo govori. Sodi se, da je bil Auffenberg premalo zmožen za težke naloge, ki bi ga zlasti v vojnem času čakale. Za njegovega naslednika je bil imenovan fcm. Krobatin; za njegova načelnika generalštaba pa zopet Conrad pl. Hötzendorf. Obadva nova vrhovna voditelja naše armade se smatra za izredno zmožna in, kar je treba posebej naglašati, energična. Zlasti o Conradu se govori, da je najboljša vojaška glava v monarhiji in da je moral svoj čas le zaradi tega odstopiti, ker je zagovarjal energično nastopanje proti sovražnikom monarhije. Kmalu se bode pokazalo, kaj pomeni ta presenetljiva sprememba.

Naši stari očetje

že so rabili dobra, priznana domača sredstva, da bolečine vseh vrst takoj v začetku odpravijo; in res naj bi se tudi zlasti v mrzlem letnem času gledalo, da se tudi še tako lahko obolenje ne zanemari, temveč da se ga že pri najmanjših pojavih, torej takoj, ko se čuti bolečine, prepreči.

Odrašenim in otrokom, pri katerih se na primer kaže nagnenje do katarov, zamore dobri, priznani preparat pomagati, boriti se pravočasno proti njim. Mi sami smo se že stotero- in tisočkrat prepričali, da je tak bolečine odprav-

Štajerski deželni zbor se je nameravalo tekem meseca decembra k zasedanju sklicati, da bi se tako napravilo zadnji poizkus, odstraniti slovensko obstrukcijo in zapričeti s pametnim gospodarskim delom. Vsled težavnih razmer v zunanji politiki pa se te ideje ne bode uresničilo in ne bode več letos deželnega zbora štajerskega sklicalo. Po našem mnenju bi bilo to tudi vsled prvaško-klerikalne zagriženosti brezuspešno. Najbolje bi bilo, ako bi vlada deželni zbor razpustila in nove volitve sklicala. Kajti slovenska obstrukcija je štajerskemu ljudstvu pač že dovolj škode povzročila.

Izvoz konjev oziroma prodajo konjev v inozemstvo je vlada za Avstrijo kakor za Ogrsko do preklica prepovedala. To je bilo vsekakor potrebno. Kajti v zadnjih mesecih se je zlasti na Ogrskem od tujih držav velike množine konjev kupovalo. V teh resnih časih je vlada odredba torej popolnoma opravičena.

Špijoni v meniški obleki. V železniškem vozu, ki je peljal proti Lvovu, pustil je neki avstrijski oficir tri nune aretirati, ki so se precej sumljivo vedle. Na policiji se je pokazalo, da so nune preoblečeni ruski špijoni.

Dopisi.

Hoče. Odkar je slovit kaplan Baznik, bivši general naših „Čukov“, svoje pete odnesel tja k hrvatskim bratcem, je hoški veter nekako pomiril se. Pa kaj češ, smo itak vedli, da ga bo spet kak šmentek vnovič razburil. Zadnje nedeljo smo zopet strmeli in strmeli — hoški „Čuki“ so po dolgem času se privlekli in se preoblekli v svoje bleščeče uniforme in so ga spet špilali po vasi. Čepice nosijo čisto po srbskem sistemu, rdeči obroček na vrhu in pa eno fix šneidfedro izza rdečega obročka. Pa vsak teh vrlih „Čukijanerjev“ je pušil ali cigareto ali viržinko, da se je kar megiljo za njimi. Fikrabolt, to vam je bila parada! Ne vemo prav, kaj je mile naše „Čukece“ iz zimskega spanja zdrnilo, naš mali misijon ali pa navdušenost do hrabrih srbskih bratov. Pa modro misleči ljudje so razsodili, da se ne šika, s srbskimi čepicami k cerkvi ali službi Božji prihajati. Mogoče da so bili izbrani in komandirani za kakšno posebno štafazo. Nam je ta čuko-srbofilska komedija iztisnila le en lahek smeh. — Vrli Štajercijanec „Tebničmar“ priporočal je zadnjič enkrat našim srbofilskim Slovincem, „Čukom“ itd. kot pristno „hrvatski marš“, „Bunda, bunda“, in pa „U boj u boj mačka v stročje skače.“ To je bil fin nasvet! Pa kaj češ, dragi „Tebničmar“, naši Čukeci te dve „hrvatski“ že zdavnej pojejo. Zdjaj so si kot svoj „regiments-marš“ izvolili tudi po hrvatskim „Oj banovci — Oj mi hoški Oberčuki, ajdimo!“ Seveda, „ajdimo“ nad vse hoške in druge nemourje in Štajercijance ter pa potem doli k milim našim hrvatskim in srbskim bratcem. No, ajdimo! Ljubi striček „Štajerc“, da te žlavec ne trofi, če Ti razodenem, da imamo v naši vasi in fari tudi mnogo, seveda avstrijskih Slovencev, ki pa s srbskimi sobrati neznanško gorko simpatizirajo. Eden teh naših navdušenih Srbofilcev je s hrepenečim srcem in glasom želel, da bi le prišli Srbi do in črez nas. Oj ti človeče, ti trepasto ti! Veš, da boš prej poginil, prej ko se ti bo ta plameneča želja izpolnila; a svetujemo tebi in tvojim somišljenikom, da takoj poberete svoja kopita, pa odradjate per „eksprescu“ tam doli k vašim milim, milim srbskim bratom in junakom. Tam jih lahko oblizujete in oblizujete, dokler se vam plameneča

ljubezen do njih ne bo dosti ohladila. Pojdite, pojdite, da vam srce pregorko ljubezni ne počí, pojdite, vsaj itak noben maček za vami cvilil ne bo; nas bi pa neznanško veselilo, da bi dobili tukaj v Hočah „reine luft“, „rein“ avstrijsko navdušen, ne pa srbofilsko poparjen „luft.“ Toda, ajd na noge, srbofilski Hočanje, spucajte se od tod, iz mile nam, in zoperne v am Avstrije, spucajte se in idite doli, idite k vašim Srbom! — Pa misliš „Štajerc“, da se bo le eden naših hoških „Srbov“ pobral? Kaj še! Pretoplo in pre-dobro jim je pod krilom mile naše mamic Avstrije. Pa veš kaj želijo, po čem hrepenijo? Oh, da bi prišli Srbi, Srbi, Srbi, in nas Štajercijance, nemškutarje in „brezverce“ našpikali na njihove hudo nabrušene sulice, nas pobili in potolkli vse, vse, do zadnjega, čisto do zadnjega! „Štajerc“, potem je tudi po tebi, Tebe tudi zadržnejo kakor mačka, „aus“ je potem s Tabo tudi! Ljubi „Štajerček“, pa da se mi ne boš zajokal, nič se ne boj, saj te ne bojo, Ti ne morejo do živega, čeprav Te drugače tudi pri nas preklinjajo, huje kot najhujšo kugo. Ravno kar pred par dni so Tebe zopet nekje, (saj veš sam kje in odkod) zmerjali in obirali, da je bilo joj. Pa misliš, da je to Tebi kaj škodilo? Figo! Smejali so se ljudje in smejali in dejali: Ko bi jim na pete ne stopal, ko bi ne izjavil njih v nebo vpjoče grehe in nestrpnosti, bi ga ne sovražili tako globoko iz dna srca! Tako so dejali in so se še iskreneje pridružili „Štajerca“ in novih prijateljev se mu je pridružilo in raste mu moč in pomenljivost in srditi preganjalci njegovi sami to povzročujejo. Prav tako, prav tako, le naprej, le naprej! Če me bo kateri naših „Srbov“ spet špiknil, „Štajerček“, prišel Ti bodem rano kazat. Dotlej pa adijo in zdrav mi ostani! Srhomničmar.

Hoče. O „Štajercu.“ Ker je vprašanje po „Štajercu“ pri nas od številke do številke večje, ker se število njegovih čitateljev in ceniteljev vedno več in več pri nas in v naši okolici širi, izjavljamo tem potom, da se odsihmal „Štajerc“ dobiva v štacuni g. Maks Jelineka v Hočah. Vsak list, kakor povsod, po 6 vinarjev. Torej le po njem, pa ne s polenom, ampak z navdušenostjo! Živil naš „Štajerc!“

Hrastnik. V petek je umrl po kratki bolezni občje priljubljen starček Kašper Gričar v 78 l. starosti. N. p. v. m. — Kakor je to že navada pri farških bacih, tudi tu niso izostale človeške hijene s svojim ostudnim neumnim obrekovanjem onkraj groba; fej takim zaslepljenim hinavcem! Mi pa vemo, da taki oslovski glasovi ne pridejo nikdar do nebes. — Sinu Filip Gričarju pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrenc nad Mariborom. (Gostilna pri „Srbskem Kodra.“) Halo! Halo! Gospod Brežnik, die Serben san no nix do! Pa če še tako razsajaš, k nam ne pridejo Srbi. Pokukajno malo v gostilno „Srbskega Kodra.“ Ljubi „Štajerc“, tukaj bi videl in slišal čudeže. Kaj si tukaj naši prvaki dovolijo, to je veleizdajstvo. Dan za dnevom slišiš divji krik in tuljenje iz gostilne. Tujec misli, da je prišel v Sibirski pragozd in da ga hočejo izstradani volkovi napasti. Šele ko zašliši „Živila Srbija!“ in „Pereat Avstrija“, vè, da je med „ljudmi.“ Pa med kakšnimi! Ko bi ne bilo sredi trga na obč. poslojpu veliko napisano, kje da je, misli bi, da je nevedoma prekoračil mejo in pa potuje že v sredini dežele našega „kulturnega“ soseda srbskega. Pa ne vno, zakaj se še ti klerikalni hujskači že davno niso

ljajoči, okrepčujoči in oživljajoči preparat, s katerim smo že mnogokrat razne bolečine in utrujenost ter marsikatero motečo bolest odpravili, pristni Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“, na katerega tem potom svoje čitatelje opozarjamo.

Ako je kaj v resnici dobro, priznajo to tudi strokovnjaki in kako sodijo praktični zdravniki o Fellerjevem fluidu z zn. „Elsafluid“, dokazuje sledeče pismo: „Zahvaljujem se vam najboljše za Vaš Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“, kateri preparat se je pri vseh na reumi temeljočih bolečinah naravnost krasno obnesel. Priporočam Fellerjev fluid, kjer je treba, in Vas

prosim, da mi ga za lastno rabo zopet pošljete; pošljem vam dotično svoto. Dr. M. David, mestni zdravnik, Sieniava pri Jaroslavi v Galiciji.“ Pravega Fellerjevega fluida naroči naj se 12 malih, 6 dvojnih ali 2 specialnih steklenici za 5 kron franko pri E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko); tam se dobi tudi zanesljivo vplivajoče Fellerjeve odvajalne Rhabarber-pilule z zn. „Elsapillen“, in sicer 6 škatljic za 4-krone franko; te pilule zamorejo mali in veliki, mladi in stari zaupljivo rabiti, kadar ni želodec v redu. Naj bi to nesebično opozorenje bilo i našim čitateljem v blagor. To bi nas res veselilo.